

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 18. prosinca 2013.

Video

Isus je Bog-s-nama

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Ovaj se naš susret odvija u duhovnom ozračju došašća, kojem još veći intenzitet daje božićna devetnica, u kojoj se nalazimo ovih dana i koja nas vodi do božićnih blagdana. Zato želim danas s vama razmišljati o svetkovini Rođenja Isusova, tom blagdanu povjerenja i nade, koji nadilazi nesigurnosti i pesimizam. A razlog naše nade je ovaj: Bog je s nama i Bog se još uvijek pouzdaje u nas! Upamtite dobro: Bog je s nama i Bog se još uvijek pouzdaje u nas. Kako je velikodušan Bog Otac! On dolazi boraviti s ljudima, izabire zemlju kao svoje boravište da bude zajedno s čovjekom i da ga ovaj može susresti ondje gdje provodi svoje dane u radosti i žalosti. Zato zemlja nije samo "dolina suza", već je mjesto gdje je sâm Bog postavio svoj šator, mjesto susreta Boga sa čovjekom, solidarnosti Boga s ljudima.

Bog je htio podijeliti s nama naše ljudsko stanje dotle da je postao jedno s nama u Isusovoj osobi, koji je pravi čovjek i pravi Bog. Ali tu ima nešto što još više iznenađuje. Božja prisutnost među ljudima nije se ostvarila na idealan, idiličan način, nego u ovom stvarnom svijetu, označenom tolikim dobrim i lošim stvarima, označenom podjelama, zlom, siromaštvom, nadutostima i ratovima. On je izabrao prebivati u našoj povijesti takvoj kakva jest, sa svom težinom njezinih granicâ i njezinih dramâ. Tako je pokazao na nenadmašan način svoju milosrdnu naklonost punu ljubavi prema ljudskim stvorenjima. On je Bog-s-nama, Isus je Bog-s-nama. Vjerujete li vi to? Isповjedimo sada zajedno to: Isus je Bog-s-nama! Isus je Bog-s-nama oduvijek i zauvijek s nama

u trpljenjima i u bolima povijesti. Isusovo rođenje je očitovanje da je Bog "stao" jednom zauvijek na čovjekovu stranu, da nas spasi, da nas iznova digne iz pepela naših bijedâ, naših nevoljâ, naših grijehâ.

Odatle dolazi veliki "dar" betlehenskog djeteta: ono nam nosi duhovnu snagu, snagu koja nam pomaže da nas naši napori, naši očaji, naše žalosti ne shrvaju, donosi nam lijepu vijest da smo beskrajno ljubljani i da nas sve ponaosob ljubi Bog, a ta nam ljubav ne samo pomaže njega upoznati, nego nam ga ona i daruje, ona nas povezuje s njim!

Iz radosnog razmatranja otajstva Sina Božjega rođenog za nas, možemo izvući dva zaključka.

Prvi je da ako se o Isusovu rođenju Bog objavljuje ne kao onaj koji je visoko iznad nas i kao vladar svemira, već kao onaj koji se spušta, silazi na zemlju malen i siromašan, znači da se mi, ako želimo biti slični njemu, ne smijemo postavljati iznad drugih, već štoviše moramo biti ponizni, staviti se u službu drugu, biti maleni s malenima i siromašni sa siromašnima. Ali je jako ružno kada neki vjernik ne želi biti ponizan, kada ne želi služiti. Kršćanin koji se posvuda šepiri je ružan: to nije kršćanin, to je poganin. Kršćanin služi, ponižava se. Ne dopustimo da ta naša braća i sestre ne osjećaju nikada samima!

Druga posljedica: ako se Bog, po Isusu, povezo sa čovjekom do te mjere da je postao poput jednog od nas, to znači da što god da smo učinili nekom bratu ili sestri učinili smo njemu. To nam doziva u svijest sâm Isus: tko bude nahranio, prihvatio, pohodio, ljubio jednog od najmanjih i najsiromašnijih među ljudima, učinit će to Božjem Sinu.

Povjermimo se majčinskom zagovoru Marije, Isusove i naše majke, da nam pomogne na ovaj sveti Božić, koji je sada već blizu, prepoznati u licu našega bližnjega, osobito u najslabijim i najviše marginaliziranim osobama, sliku utjelovljenog Sina Božjega.